

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Wettelijke kwaliteitsrekening: praktisch alternatief voor een stichting derdengelden?

Rank, W.A.K.

Citation

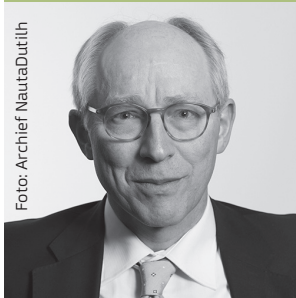
Rank, W. A. K. (2020). Wettelijke kwaliteitsrekening: praktisch alternatief voor een stichting derdengelden? *Financial Investigator*, 12(8), 63. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3134976>

Version: Publisher's Version

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3134976>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

DOOR PROF. MR. W.A.K. RANK, ADVOCaat BIJ NAUTADUTILH TE AMSTERDAM
EN HOGLERAAR FINANCIËEL RECHT AAN DE UNIVERSITEIT LEIDEN

COLUMN

Wettelijke kwaliteitsrekening: praktisch alternatief voor een stichting derdengelden?

Op 6 november 2020 is de Consultatie Wijzigingswet Financiële Markten 2022 van start gegaan. Het concept-wetsvoorstel omvat een regeling voor een wettelijke kwaliteitsrekening voor bepaalde financiële ondernemingen. Of deze regeling toegevoegde waarde heeft, is echter de vraag. De consultatie sluit op 18 december 2020.

Het concept-wetsvoorstel maakt het voor afwikkel-ondernemingen, betaalinstanties, elektronisch-geldinstellingen en beleggingsondernemingen mogelijk om op een nieuwe manier te voldoen aan de voor hen geldende verplichting tot afscheiding van voor derden gehouden geldmiddelen. Hoe? Door deze geldmiddelen aan te houden in een kwaliteitsrekening. Deze kwaliteitsrekening moet worden geopend bij een bank in Nederland. Uit de tenaamstelling moet blijken dat de rekening door de financiële onderneming wordt aangehouden in eigen naam ten behoeve van één of meer derden, met vermelding van de hoedanigheid van de rekeninghouder. De geldmiddelen op deze rekening vormen een afgescheiden vermogen dat uitsluitend dient tot voldoening van vorderingen van (i) derden voor wie geldmiddelen op de rekening zijn bijgeschreven en (ii) de bank waarbij de rekening wordt aangehouden, voor zover het gaat om vorderingen die verband houden met het beheer van de rekening. Deze kwaliteitsrekening onderscheidt zich van een notariële kwaliteitsrekening. Bij een notariële kwaliteitsrekening behoort het saldo toe aan de gezamenlijke belanghebbenden. Bij de onderhavige kwaliteitsrekening behoort het saldo toe aan de rekeninghouder, maar kunnen alleen bepaalde crediteuren zich erop verhalen.

Momenteel voldoen de meeste financiële ondernemingen aan hun verplichting tot afscheiding van voor derden gehouden geldmiddelen door middel van een separate bewaarinstelling: een stichting derdengelden. Een dergelijke constructie stuit in het buitenland regelmatig op onbegrip. Buitenlandse partijen weigeren soms om aan een stichting derdengelden te betalen. Dit onbegrip is voor de wetgever een belangrijke reden om de figuur van de kwaliteitsrekening met afgescheiden vermogen te introduceren. Verder past deze figuur goed in het stelsel

van de Wet Financieel Toezicht en sluit zij aan bij andere in deze wet geregelde gevallen. De bestaande wijzen van vermogensscheiding blijven beschikbaar. Partijen kunnen er dus ook voor kiezen om van de figuur van een stichting derdengelden gebruik te (blijven) maken. Nu in de advocatuur al een eeuwigheid gebruik wordt gemaakt van een stichting derdengelden en deze constructie zonder problemen functioneert, lijkt dat een verstandige beslissing.

Het is mijns inziens niet zo dat de derde met een kwaliteitsrekening geen risico meer loopt met betrekking tot de voor hem gehouden geldmiddelen. Weliswaar dienen deze geldmiddelen uitsluitend tot voldoening van de vorderingen van degenen voor wie de geldmiddelen op de rekening zijn gestort en van de bank waarbij de rekening wordt aangehouden, maar dat wil niet zeggen dat deze geldmiddelen altijd toereikend zullen zijn om deze vorderingen te voldoen. Denkbaar is dat de financiële onderneming in weerwil van haar wettelijke en contractuele verplichtingen over de geldmiddelen heeft beschikt of dat geldmiddelen ten onrechte niet op de kwaliteitsrekening zijn bijgeschreven. Niet voor niets bepaalt het wetsvoorstel dat de financiële onderneming een tekort terstond moet aanzuiveren en dat er tot dat moment slechts pro rata mag worden uitbetaald. Bij faillissement van de financiële onderneming zullen de belanghebbenden ter zake van dit tekort slechts een concurrente vordering hebben.

Zo bekeken, lijkt de voorgestelde regeling mij niet veiliger dan de huidige wijzen van vermogensscheiding. De toegevoegde waarde van het wetsvoorstel is volgens mij dan ook vooral hierin gelegen dat het een praktisch alternatief biedt voor de thans gebruikelijke wijzen van vermogensscheiding. «